

СТОЛИЧНА ОБЩИНА
СТОЛИЧЕН ОБЩИНСКИ СЪВЕТ

1000 София, ул. Московска № 33, Тел. 93 77 591, Факс 98 70 855, e-mail: info@sofiacouncil.bg, http://www.sofiacouncil.bg

СТОЛИЧНА ОБЩИНА
ул. "Московска" № 33
РЕГИСТРАЦИОНЕН ВЪЗДЕК № 1/3А

САМЕ-Н УЧЕЛ-202/5/1504/01

ДО
СТОЛИЧЕН
ОБЩИНСКИ СЪВЕТ

ДОКЛАД

ОТ

ИРЕНА АНАСТАСОВА – ОБЩИНСКИ СЪВЕТНИК

За: Поставяне на паметна плоча с барелеф на Ген. Александър Суворов в ж.к. „Павлово-Бъкстон”, район „Витоша”.

УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА ОБЩИНСКИ СЪВЕТНИЦИ,

Предлагам на Вашето внимание доклад за поставяне на паметна плоча с барелеф в памет на ген. Александър Суворов. Предложението е по инициатива на обществени организации.

Предложението е плочата да бъде поставена на фасадата на НЧ „Витоша”, ж.к. „Павлово-Бъкстон”, район „Витоша”. Направено е съгласуване с председателя на читалището, който дава съгласие за поставяне на паметна плоча.

Направление „Архитектура и градоустройство” подкрепят искането за поставяне на плоча на фасадата на НЧ „Витоша”, като след решение на Столичен общински съвет проекта ще бъде разгледан от ОЕСУТ.

Съгласно изисквания на Наредбата за именуване и преименуване на общински обекти, поставяне, преместване и премахване на паметници и други художествени елементи проекта е разгледан от Експертно-художествения съвет.

Експертно-художествения съвет подкрепя предложението за поставяне на паметна плоча с барелеф на ген. Суворов, като одобрява следния текст на паметната плоча:

ГЕНЕРАЛИСИМУС АЛЕКСАНДЪР СУВОРОВ
БЕЛЕЖИТ РУСКИ ПЪЛКОВОДЕЦ
1729-1800

Експертния съвет препоръчва основните исторически факти, приносите на А. Суворов за военното дело и ролята му в Руско-турските войни и Италианската кампания да бъдат описани в отделна информационна табела.

Разходите по изработването и монтажа ще бъдат за сметка на инициаторите.

Предвид на изложеното и във връзка с чл. 21, ал.1, т. 8 и т. 23 от Закона за местно самоуправление и нормативна уредба и чл. 17, чл. 18, ал.1 и ал. 2 и чл. 19 от Наредбата за именуване и преименуване на общински обекти, поставяне, преместване и премахване на паметници и художествени елементи на територията на Столична община, предлагаме проект за решение на Столичен общински съвет.

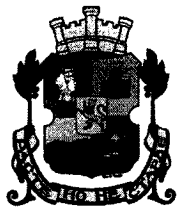
Приложения:

1. Проект за решение;
2. Предложение от № СОА16-НЦ62-262/24.02.2016 г.
3. Биографична справка;
4. Становище на НАГ;
5. Становище на Екпертно-художествения съвет.

ВНОСИТЕЛ:

ИРЕНА АНАСТАСОВА:.....

СТОЛИЧНА ОБЩИНА
СТОЛИЧЕН ОБЩИНСКИ СЪВЕТ

1000 София, ул. Московска № 33, Тел. 93 77 591, Факс 98 70 855, e-mail: info@sofiacouncil.bg, http://www.sofiacouncil.bg

ПРОЕКТ!

РЕШЕНИЕ № _____

на Столичния общински съвет

от _____ 2016 година

ЗА: Поставяне на паметна плоча с барелеф на Ген. Александър Суворов в ж.к. „Павлово-Бъкстон”, район „Витоша”.

На основание чл.21, ал.1, т. 8 и т. 23 от Закона за местно самоуправление и местната администрация и във връзка с чл. 17, чл. 18, ал.1 и ал. 2 и чл. 19 от Наредбата за именуване и преименуване на общински обекти, поставяне, преместване и премахване на паметници и художествени елементи на територията на Столична община

СТОЛИЧНИЯТ ОБЩИНСКИ СЪВЕТ

РЕШИ:

1. Дава съгласие за поставяне на паметна плоча с барелеф на Ген. Александър Суворов върху фасадата на НЧ „Витоша”, с административен адрес ул. „Ген. Александър Суворов ”ж.к. „Павлово-Бъкстон”, район „Витоша”, след съгласуване с НАГ.
2. Текстът на плочата да бъде следният:
ГЕНЕРАЛИСИМУС АЛЕКСАНДЪР СУВОРОВ
БЕЛЕЖИТ РУСКИ ПЪЛКОВОДЕЦ
1729-1800

3. Разходите по изработването и монтажа на паметната плоча да бъдат за сметка на инициаторите.

Настоящото решение е прието на заседание на Столичния общински съвет, проведено на _____ 2016 г., Протокол № _____, точка ___ от дневния ред, по доклад №___ и е подпечатано с официалния печат на Столичния общински съвет.

**Председател на Столичния
общински съвет:**

[Елен Герджиков]

СТОЛИЧНА ОБЩИНА

НАПРАВЛЕНИЕ
„АРХИТЕКТУРА И
ГРАДОУСТРОЙСТВО”

НАГ - София
№: Към САГ16-АХ00-535-[1]
08.04.2016
20.04.2016

СТОЛИЧНА ОБЩИНА
УЛ. „СЕРДИКЪ” № 5А
РЕГИСТРАЦИОНЕН УЧЕЛНИК В АНГА

СОА16-НЦ62-262-(4)/22.04.2016

ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА ПК ПО ОБРАЗОВАНИЕ,
КУЛТУРА, НАУКА И КУЛТУРНО
МНОГООБРАЗИЕ КЪМ СОС
Г-ЖА МАЛИНА ЕДРЕВА

КОПИЕ
КМЕТ НА СТОЛИЧНА ОБЩИНА
Г-ЖА ЙОРДАНКА ФАНДЪКОВА
НА ВАШ № СОА16-НЦ62-262[2] / 07.04.2016Г.

Относно: Паметна плоча с барелеф на ген. Александър Суворов

Уважаема госпожо Едрева,

Във връзка с постъпило предложение за поставяне на паметна плоча с барелеф на ген. Александър Суворов, в съответствие с изискванията на чл.17, ал.3 от Наредбата за именуване и преименуване на общински обекти и за паметниците и другите възпоменателни знаци на територията на Столична община, изразявам следното

СТАНОВИЩЕ:

1. Подкрепям поставянето на монументално-декоративния елемент върху фасадата на читалище „Витоша“, изградено в кв.225а, жк „Павлово - Бъкстон“, район „Витоша“. Читалището е с административен адрес ул. „Ген. Александър Суворов“ № 68 и е ориентирано с лице към ул. „Ген. Александър Суворов“ в непосредствена близост до нея.
2. Във връзка с поставяне на монументално-декоративния елемент, следва да бъдат представени документ за собственост на сградата и съгласие от нейния собственик. По данни на ГИС „София“ собствеността е общинска – частна.

3. Проектната документация следва да бъде комплектована съгласно изискванията на приложение № 6 към чл.67, ал.3 от Наредбата за ПОРИМДЕРДТСО, приета с Решение на СОС № 717 по протокол № 71 от 06.11.2014г.
4. Същата ще бъде внесена за разглеждане от ОЕСУТ, след решение на Столичен общински съвет за поставяне на монументално-декоративния елемент.

И.Д. ГЛАВЕН АРХИТЕКТ
НА СТОЛИЧНА ОБЩИНА

арх. Бойка Къдрева

/съгл. заповед № СОА16-РД15-1711/08.02.2016г./

Изготвил и съгласувал
Н-к отдел „ГДР“
Арх. Росица Пангарова

СТОЛИЧНА ОБЩИНА

НАПРАВЛЕНИЕ
„АРХИТЕКТУРА И
ГРАДОУСТРОЙСТВО”

НАГ - София
№: Към САГ16-АХ00-535-[1]
08.04.2016
20.04.2016

СТОЛИЧНА ОБЩИНА
ОТДЕЛЕНИЕ ЗА
РЕГИСТРАЦИЯ И УПРАВЛЕНИЕ НА ДАННИ

СОА16-НЦ62-262-4/22.04.2016

ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА ПК ПО ОБРАЗОВАНИЕ,
КУЛТУРА, НАУКА И КУЛТУРНО
МНОГООБРАЗИЕ КЪМ СОС
Г-ЖА МАЛИНА ЕДРЕВА

КОПИЕ
КМЕТ НА СТОЛИЧНА ОБЩИНА
Г-ЖА ЙОРДАНКА ФАНДЪКОВА

НА ВАШ № СОА16-НЦ62-262[2] / 07.04.2016Г.

Относно: Паметна плоча с барелеф на ген. Александър Суворов

Уважаема госпожо Едрева,

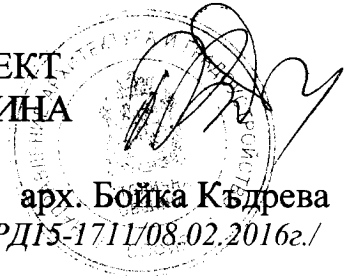
Във връзка с постъпило предложение за поставяне на паметна плоча с барелеф на ген. Александър Суворов, в съответствие с изискванията на чл.17, ал.3 от Наредбата за именуване и преименуване на общински обекти и за паметниците и другите възпоменателни знаци на територията на Столична община, изразявам следното

СТ А Н О В И Щ Е:

1. Подкрепям поставянето на монументално-декоративния елемент върху фасадата на читалище „Витоша“, изградено в кв.225а, жк „Павлово - Бъкстон“, район „Витоша“. Читалището е с административен адрес ул. „Ген. Александър Суворов“ № 68 и е ориентирано с лице към ул. „Ген. Александър Суворов“ в непосредствена близост до нея.
2. Във връзка с поставяне на монументално-декоративния елемент, следва да бъдат представени документ за собственост на сградата и съгласие от нейния собственик. По данни на ГИС „София“ собствеността е общинска – частна.

3. Проектната документация следва да бъде комплектована съгласно изискванията на приложение № 6 към чл.67, ал.3 от Наредбата за ПОРИМДЕРДТСО, приета с Решение на СОС № 717 по протокол № 71 от 06.11.2014г.
4. Същата ще бъде внесена за разглеждане от ОЕСУТ, след решение на Столичен общински съвет за поставяне на монументално-декоративния елемент.

И.Д. ГЛАВЕН АРХИТЕКТ
НА СТОЛИЧНА ОБЩИНА

арх. Бойка Къдрева

/съгл. заповед № СОА16-РД15-1711/08.02.2016г./

*Изготвил и съгласувал
Н-к отдел „ГДР“
Арх. Росица Пангарова*

A handwritten signature in blue ink, enclosed in a hand-drawn oval.

НАРОДНО ЧИТАЛИЩЕ “ВИТОША”

България. гр.София 1618 ул.“Генерал Суворов” №68 тел: +359 2 /955 41 24; fax:+359 2 /955 41 24; e-mail: vitoshafolk@abv.bg;

Изх.№225-16/15.04.2016

ДО
Г-ЖА МАЛИНА ЕДРЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ПКOKHKM

COA16-НЦ62-262-13/15.04.2016-

Уважаема г-жо Едрева,

В отговор на Ваше писмо COA16 – НЦ62-262(1)/30.03.2016г. и решение на Настоятелството на НЧ „Витоша-1951” от 13.04.2016г. даваме нашето съгласие за поставяне на възпоменателна плоча в памет на ген. Александър В. Суворов на сградата на читалището. Очакваме среща с архитектите за уточняване на мястото за поставяне на плочата.

С уважение,

Председател
Нестор Несторов

1134 № 173/

24-02-2016

София № 62-262/24.02.2016

✓ До
Комисията по именуване и
преименуване на улици,
площади и паркове към
Столичния общински съвет

Копие: господин Калоян Паргов – Председател на ГС на БСП

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

От Николай Малинов – Председател на Национално Движение Русофили и

Ген. Стоян Топалов – Председател на Съюза на офицерите и сержантите от резерва и запаса (СОСРЗ)

ген. Емил Миланов – Председател на Международна Славянска Община „Перун“.

ул. Княз Александър I № 21 кв. Трешиз
гр. София - 1298 - тел. 0877721260

Относно: Поставяне на Възпоменателна плоча в памет на ген Александър В. Суворов.

Уважаеми господа,

Трите обществени организации предлагат да се постави паметния плоча с барелеф на ул. „Генерал Александър В. Суворов“, кв. „Бъкстон“-София.

Мотивите са следните:

- По време на руско-турската война 1768 – 1774 година Суворов превзема укрепения гарнизон и освобождава Тутракан, а при Козулджа (днешния град Суворово, край Варна) води решителна битка, която довежда до подписване на историческия договор от Кючук-Кайнарджа. С него се осигурява свободният достъп до провлаците и правото за покровителство на българското и православно население на Балканския полуостров.
- В превземането на крепостта „Измаил“ (1790г.) над 3000 българи участват на страната на Суворов.

- Във военната доктрина за подготовката и воденето на бойни действия, широко се използват неговите инструкции, т.н. „Полкова уредба“ , които и сега са неизменно учебно помагало.
- Във военната история е известно, че ген. Суворов като пълководец, не е претърпял поражение.

Предлагаме Паметната плоча да бъде с размери – 70x50 см., с барелеф на лика му, изработена от метална сплав и текст:

Александър В. Суворов
1729 – 1800

Велик пълководец. В Руско-турската война 1768-1774г. превзема Тутракан и Козулджа (гр. Суворово)

Национално Движение Русофили и Международна Славянска Община „Перун“

Предлагаме плочата да бъде поставена на оградата на читалище „Витоша“.

Разходите по направата на плочата се поемат от предложителите. Възнамеряваме откриването на плочата да бъде през м. май, във връзка с 216-та годишнина от смъртта му.

Прилагаме Историческа справка за ген. Суворов

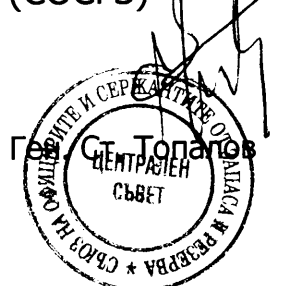
За оперативна връзка: Емил Миланов – тел: 0877 721 260 и
Георги Николов – тел: 0889 852 913

С уважение,

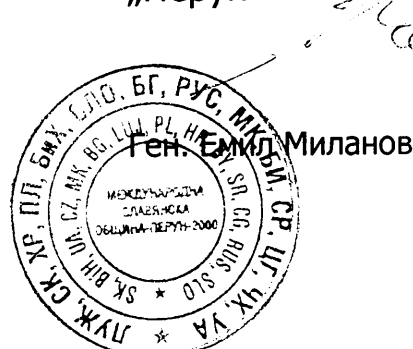
Председател на
НД Русофили

Председател на
(СОСРЗ)

Председател на МСО
„Перун“

https://bg.wikipedia.org/wiki/%D0%93%D0%B5%D0%BD%D0%B5%D1%80%D0%B0%D0%BB_%D0%90%D0%BB%D0%B5%D0%BA%D1%81%D0%B0%D0%BD%D0%B4%D1%8A%D1%80_%D0%92._%D0%A1%D1%83%D0%B2%D0%BE%D1%80%D0%BE%D0%B2_%28%D1%83%D0%BB%D0%B8%D1%86%D0%B0_%D0%B2_%D0%A1%D0%BE%D1%84%D0%B8%D1%8F%29

Генерал Александър В. Суворов (улица в София)

от Уикипедия, свободната енциклопедия

„Генерал Александър В. Суворов“ е улица в Южна София.

Носи името на руския пълководец Александър Суворов. Простира се между бул. „Цар Борис III“ на север до бул. „Никола Петков“/Околовръстен път на юг. Успоредна е на бул. „Братя Бъкстон“ и на Боянската река.

Обекти

На ул. „Генерал Александър В. Суворов“ или в нейния район се намират следните обекти:

- Боянска река;
- 67 ЦДГ;
- 2 СОУ „Академик Емилиян Станев“;
- Читалище „Витоша“;
- 5 СОУ „Иван Вазов“.

ИСТОРИЧЕСКА СПРАВКА

за Александър Василевич Суворов

«ТРЯБВА ДА СЕ ВОЮВА С УМЕНИЕ , А НЕ С ЧИСЛЕНОСТ».

Алекса̀ндър Васи́лиевич Суво̀ров е велик руски пълководец, един от основоположниците на имперското военно изкуство.

Генералисимус на руските сухопътни и морски сили, генерал-фелдмаршал на австрийските и сардинските войски, кавалер на всички руски и множество чуждестранни военни ордени. Той е носил на почетното звание граф Римникский, удостоен е с титлата княз Италийски.

През цялата военна кариера не е претърпял поражение.

Суворов е роден на 24 ноември^[1] 1729 г., в семейството на военен. Баща му Василий Суворов е генерал-аншеф, високообразован човек, автор на първия руски военен речник, кръщелник на Петър!. Още от детските си години Суворов проявява влечение към военното дело и използвайки богатата бащина библиотека, изучава артилерийските науки, фортификация, военна история. Голямо влияние върху съдбата на Суворов оказва генерал Абрам Петрович Ханибал (знаменитият "арап на Петър Велики"), който е приятел на семейството. Той забелязва влечението на момчето към военното дело и убеждава бащата да избере за сина си военната кариера.

На 19 години започва действителната военна служба, а на 25 години през 1754г. получава първия офицерски чин – поручик. Начало на военната му кариера е участието в Седемгодишната война (1756 — 1763 г.).

Руските войски превземат крепостта Колберг 1761 г. през Седемгодишната война, художник Александър Коцебу, 1852 г.

От 1759 година е офицер в Главната квартира на руската действаща Армия. Година по-късно е назначен за Генерален дежурен при Главнокомандващия на Руската Армия и като такъв участва в превземането на Берлин от руските войски.

През 1762 г. е произведен в звание полковник и назначен за командир на Астраханския пехотен полк. Четири години по-късно като командир на бригада взема дейно участие във военните действия в Полша и с това решително повлиява върху изхода на кампанията, като довежда до бърза победа и първото разделение на Полша.

По време на коронацията на Екатерина II в Москва Суворов е приет от императрицата, която му подарява свой портрет. По-късно Суворов написва на портрета: **„Тази моя първа среща ми отвори пътя към славата“**.

Автор е на „Полкова уредба“ („Полковое учреждение“) — инструкция, съдържаща основните положения и правила, касаещи възпитанието на войниците, вътрешната служба и бойната подготовка на войските.

От м. април 1773 година получава назначение на Балканския театър на бойните действия в Първата Руско-турската война (1768-1774 г.)

Скоро след назначаването си Суворов решава без съгласуване с висшестоящите да превземе укрепения тутракански гарнизон. Турските войски са изненадани и затова Тутракан е превзет със значително по-малки от турските сили и с минимални загуби. Победата има важно тактическо значение, защото така са прекъснати турските съобщения между Силистра и Русчук (Русе).

Вместо обикновен рапорт Суворов изпраща до командващия Румянцев следните стихове:

(„Слава на Бога и слава Вам! Тутракан е превзет и аз съм там.“)

Началникът изпраща оригиналния му рапорт на императрицата: „като безпримерен лаконизъм на безпримерния Суворов“. Същевременно го предава на военен съд за самоволните му действия. Военната колегия го осъжда на смърт, но Екатерина II не утвърждава присъдата, резолирайки: „Победителите не ги съдят!“.

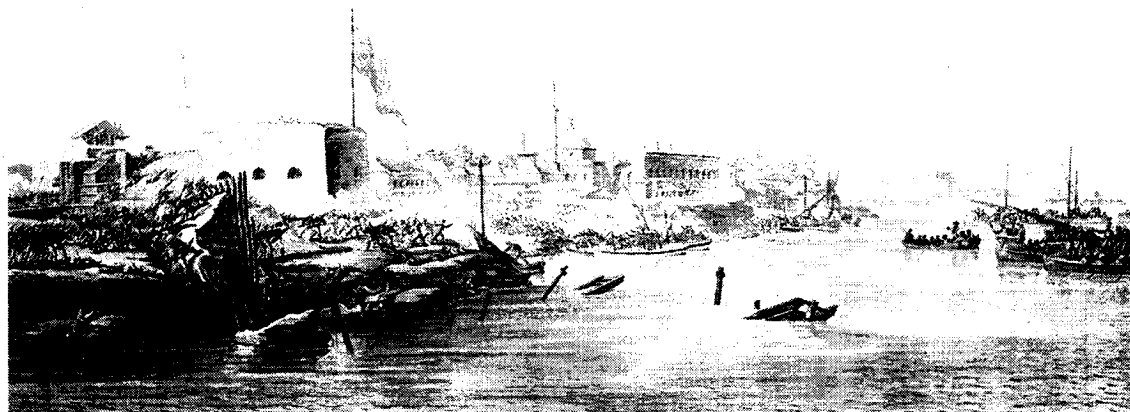
Командването обаче не се възползва от победата на Суворов и турските войски отново завземат Тутракан, след което се опитват да го укрепят. Едва на 28 юни, този път със заповед от командването, Суворов за втори път атакува и превзема крепостта въпреки 4-кратното превъзходство в сили на турските войски.

След това поема отбраната на гр. Хърсово (Румъния), при опит турците, да превземат града с щурм, Суворов провежда умела тактична маневра като разбива турците, които отстъпват, понасяйки тежки загуби

Следващата битка е при Козлуджа (днес град Суворово, близо до гр. Варна), която е решаваща и води до сключването на договора от Кючук-Кайнарджа. Този договор дава териториални придобивки за Русия, правото да покровителства православието на Балканите и свободен достъп до Провлаците.

След Първата Руско-турска война Суворов заема различни длъжности в различни дивизии. Участва в потушаването на селското въстание на Емилян Пугачов, а след изостряне на ситуацията в Кримското ханство, предизвикана от Турция да върне контрола над Крим, Суворов е прехвърлен там за успокояване на обстановката.

По време на следващата Руско-турска война (1787 – 1792г.) на генерал Суворов е възложена отбраната на черноморското крайбрежие от устието на р. Бук до Перекоп.

Превземане на Измайловската крепост

На 13 декември 1790 година Суворов се заема с обсадата на Измаил – най-силната крепост на р. Дунав, считана за непревземаема. Той дава ултиматум на турския командир на крепостта в срок от 24 часа да предаде крепостта, но след отказа, Суворов щурмува и я превзема след жестока битка. За падането на Измаил Байрон пише: „**Той падна като дъб могъщ, лелеян от вековете великан**”.

Известно е, че в боевете по превземането на Измаил са се сражавали над 3000 българи.

Превземането на Измаил се оказва един от решаващите фактори за победата във войната. Султанът е бил принуден да се съгласи на условията на Яския мирен договор, сложил края на Руско-турската война.

По време на полското въстание от 1794 година, Суворов подготвя втората полска кампания като разгромява съпротивата на поляците и превзема Варшава. Затова руската Императрица Екатерина II го удостоява със званието фелдмаршал.

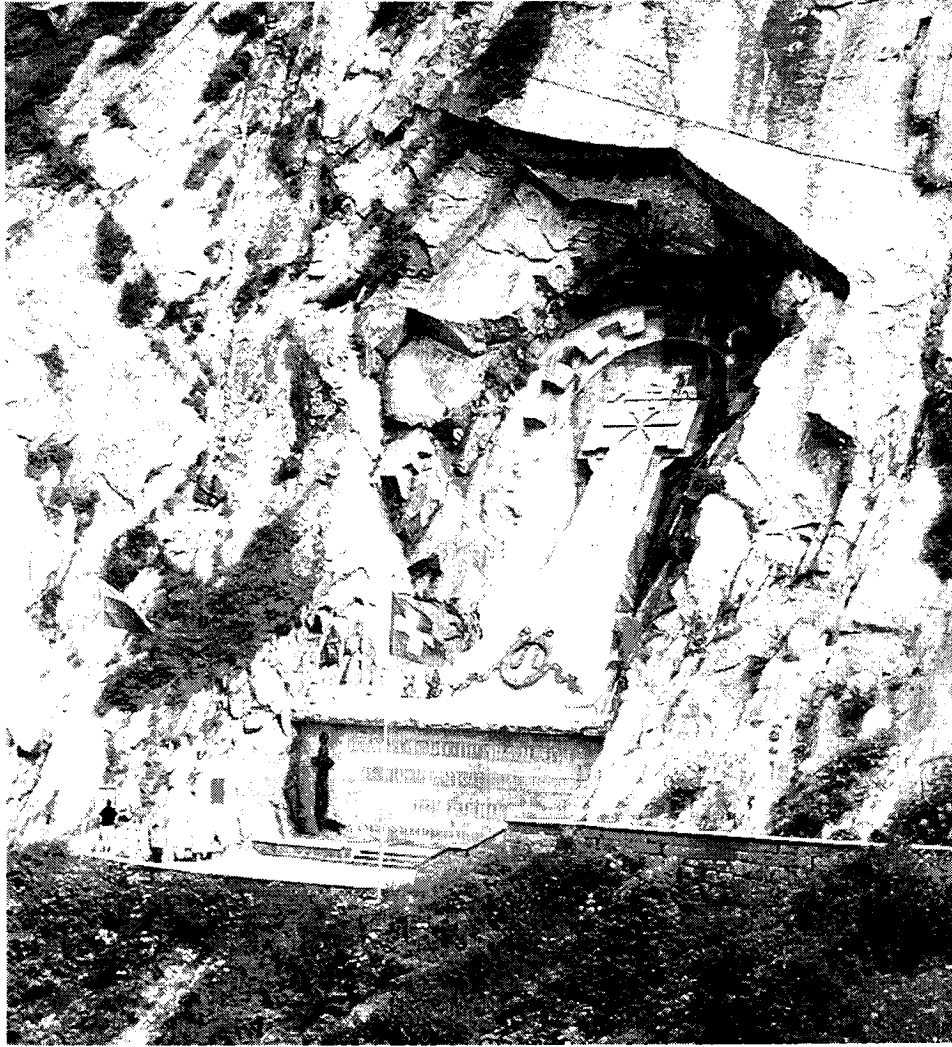
Фелдмаршал Суворов чете императорската заповед да поведе руските войски срещу Наполеон. Художник Петер Гелер

През 1798 година Русия влиза във втората антифренска коалиция, като се създава обединена руско-австрийска армия с команващ, вече с австрийско звание, австрийски фелдмаршал Александър Суворов. Армията е превзела и освободила от французите редица градове и области, а Френско-италианската армия е разбита.

В Швейцарската кампания Суворов е удостоен с най-високото звание – Генералисимус.

Картината на В. Суриков „Преходът на Суворов през Алпите през 1799 година”

Паметник на Суворов в швейцарските Алпи

Огромно значение са имали неговите лични човешки качества, и демократичен стил на поведение и общуване. Във века на феодалните регламенти, мундири и регалии, олицетворяващи съсловните и чиновнически привилегии, бялата куртка на Суворов, с която се е появявал в най-опасните места и сражения, неизменно е въодушевявала войската.

За връщането му в Русия е предвидено тържествено посрещане в Петербург, но Суворов е тежко болен и то е отменено.

На 18 май 1800 година Суворов умира. Погребан е в Благовещенската църква на Александро-Невската лавра. На надгробната му плоча е изсечен надписът: „Тук лежи Суворов“.

НАЦИОНАЛНО ДВИЖЕНИЕ РУСОФИЛИ

<http://penzacitylibblog.ru/index.php/dlya-vzroslykh/item/420-general-vpered-na-sluzhbe-russkoj-armii-a-v-suvorov>

(http://dfactor.ovo.bg/publ/izmail_dunavskata_krepost_na_ukrajna/1-1-0-26)

https://bg.wikipedia.org/wiki/%D0%90%D0%BB%D0%B5%D0%BA%D1%81%D0%B0%D0%BD%D0%B4%D1%8A%D1%80_%D0%A1%D1%83%D0%B2%D0%BE%D1%80%D0%BE%D0%B2#/media/File:Suvorov_Grave_Down.JPG

ОДНБ НЧРБ - 262/24.02.2016

ОДН. № 173 / 24-02-2016

До
Комисията по именуване и
преименуване на улици,
площади и паркове към
Столичния общински съвет

✓ Копие: господин Калоян Паргов – Председател на ГС на БСП

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

От Николай Малинов – Председател на Национално Движение Русофили и

Ген. Стоян Топалов – Председател на Съюза на офицерите и сержантите от резерва и запаса (СОСРЗ)

ген. Емил Миланов – Председател на Международна Славянска Община „Перун“.

– кв. Тръстез-Сафия гр. „Ксентия Мезричова“ 21
код - 1298 Тел. 0877721260

Относно: Поставяне на Възпоменателна плоча в памет на ген Александър В. Суворов.

Уважаеми господа,

Трите обществени организации предлагат да се постави паметния плоча с барелеф на ул. „Генерал Александър В. Суворов“, кв. „Бъкстон“-София.

Мотивите са следните:

- По време на руско-турската война 1768 – 1774 година Суворов превзема укрепения гарнизон и освобождава Тутракан, а при Козулджа (днешния град Суворово, край Варна) води решителна битка, която довежда до подписване на историческия договор от Кючук-Кайнарджа. С него се осигурява свободният достъп до провлаците и правото за покровителство на българското и православно население на Балканския полуостров.
- В превземането на крепостта „Измаил“ (1790г.) над 3000 българи участват на страната на Суворов.

- Във военната доктрина за подготовката и воденето на бойни действия, широко се използват неговите инструкции, т.н. „Полкова уредба“ , които и сега са неизменно учебно помагало.
- Във военната история е известно, че ген. Суворов като пълководец, не е претърпял поражение.

Предлагаме Паметната плоча да бъде с размери – 70x50 см., с барелеф на лика му, изработена от метална сплав и текст:

Александър В. Суворов
1729 – 1800

Велик пълководец. В Руско-турската война 1768-1774г. превзема Тутракан и Козулджа (гр. Суворово)

Национално Движение Русофили и Международна Славянска Община „Перун“

Предлагаме плочата да бъде поставена на оградата на читалище „Витоша“.

Разходите по направата на плочата се поемат от предложителите. Възнамеряваме откриването на плочата да бъде през м. май, във връзка с 216-та годишнина от смъртта му.

Прилагаме Историческа справка за ген. Суворов

За оперативна връзка: Емил Миланов – тел: 0877 721 260 и
Георги Николов – тел: 0889 852 913

С уважение,

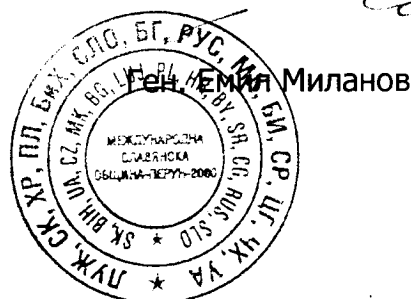
Председател на
НД Русофили

Председател на
(СОСРВ)

Председател на МСО
„Перун“

ИСТОРИЧЕСКА СПРАВКА

за Александър Василевич Суворов

«ТРЯБВА ДА СЕ ВОЮВА С УМЕНИЕ , А НЕ С ЧИСЛЕНОСТ».

Алекса̀ндър Васи́лиевич Суво̀ров е велик руски пълководец, един от основоположниците на имперското военно изкуство.

Генералисимус на руските сухопътни и морски сили, генерал-фелдмаршал на австрийските и сардинските войски, кавалер на всички руски и множество чуждестранни военни ордени. Той е носил на почетното звание граф Римникский, удостоен е с титлата княз Италийски.

През цялата военна кариера не е претърпял поражение.

Суворов е роден на 24 ноември^[1] 1729 г., в семейството на военен. Баща му Василий Суворов е генерал-аншеф, високообразован човек, автор на първия руски военен речник, кръщелник на Петър!. Още от детските си години Суворов проявява влечение към военното дело и използвайки богатата бащина библиотека, изучава артилерийските науки, фортификация, военна история. Голямо влияние върху съдбата на Суворов оказва генерал Абрам Петрович Ханибал (знаменитият "арап на Петър Велики"), който е приятел на семейството. Той забелязва влечението на момчето към военното дело и убеждава бащата да избере за сина си военната кариера.

На 19 години започва действителната военна служба, а на 25 години през 1754г. получава първия офицерски чин – поручик. Начало на военната му кариера е участието в Седемгодишната война (1756 — 1763 г.).

Руските войски превземат крепостта Колберг 1761 г. през Седемгодишната война”, художник Александър Коцебу, 1852 г.

От 1759 година е офицер в Главната квартира на руската действаща Армия. Година по-късно е назначен за Генерален дежурен при Главнокомандващия на Руската Армия и като такъв участва в превземането на Берлин от руските войски.

През 1762 г. е произведен в звание полковник и назначен за командир на Астраханския пехотен полк. Четири години по-късно като командир на бригада взема дейно участие във военните действия в Полша и с това решително повлиява върху изхода на кампанията, като довежда до бърза победа и първото разделение на Полша.

По време на коронацията на Екатерина II в Москва Суворов е приет от императрицата, която му подарява свой портрет. По-късно Суворов написва на портрета: „**Тази моя първа среща ми отвори пътя към славата**“.

Автор е на „Полкова уредба“ („Полковое учреждение“) — инструкция, съдържаща основните положения и правила, касаещи възпитанието на войниците, вътрешната служба и бойната подготовка на войските.

От м. април 1773 година получава назначение на Балканския театър на бойните действия в Първата Руско-турската война (1768-1774 г.)

Скоро след назначаването си Суворов решава без съгласуване с висшестоящите да превземе укрепения тутракански гарнизон. Турските войски са изненадани и затова Тутракан е превзет със значително по-малки от турските сили и с минимални загуби. Победата има важно тактическо значение, защото така са прекъснати турските съобщения между Силистра и Русчук (Русе).

Вместо обикновен рапорт Суворов изпраца до командващия Румянцев следните стихове:

(„Слава на Бога и слава Вам! Тутракан е превзет и аз съм там.“)

Началникът изпраща оригиналния му рапорт на императрицата: „като безпримерен лаконизъм на безпримерния Суворов“. Същевременно го предава на военен съд за самоволните му действия. Военната колегия го осъжда на смърт, но Екатерина II не утвърждава присъдата, резолирайки: „Победителите не ги съдят!“.

Командването обаче не се възползва от победата на Суворов и турските войски отново завземат Тутракан, след което се опитват да го укрепят. Едва на 28 юни, този път със заповед от командването, Суворов за втори път атакува и превзема крепостта въпреки 4-кратното превъзходство в сили на турските войски.

След това поема отбраната на гр. Хърсово (Румъния), при опит турците, да превземат града с щурм, Суворов провежда умела тактична маневра като разбива турците, които отстъпват, понасяйки тежки загуби

Следващата битка е при Козлуджа (днес град Суворово, близо до гр. Варна), която е решаваща и води до сключването на договора от Кючук-Кайнарджа. Този договор дава териториални придобивки за Русия, правото да покровителства православието на Балканите и свободен достъп до Провлаците.

След Първата Руско-турска война Суворов заема различни длъжности в различни дивизии. Участва в потушаването на селското въстание на Емилян Пугачов, а след изостряне на ситуацията в Кримското ханство, предизвикана от Турция да върне контрола над Крим, Суворов е прехвърлен там за успокояване на обстановката.

По време на следващата Руско-турска война (1787 – 1792г.) на генерал Суворов е възложена отбраната на черноморското крайбрежие от устието на р. Бук до Перекоп.

Превземане на Измайловската крепост

На 13 декември 1790 година Суворов се заема с обсадата на Измаил – най-силната крепост на р. Дунав, считана за непревземаема. Той дава ултиматум на турския командир на крепостта в срок от 24 часа да предаде крепостта, но след отказа, Суворов щурмува и я превзема след жестока битка. За падането на Измаил Байрон пише: „**Той падна като дъб могъщ, лелеян от вековете великан**”.

Известно е, че в боевете по превземането на Измаил са се сражавали над 3000 българи.

Превземането на Измаил се оказва един от решаващите фактори за победата във войната. Султанът е бил принуден да се съгласи на условията на Яския мирен договор, сложил края на Руско-турската война.

По време на полското въстание от 1794 година, Суворов подготвя втората полска кампания като разгромява съпротивата на поляците и превзема Варшава. Затова руската Императрица Екатерина II го удостоява със званието фелдмаршал.

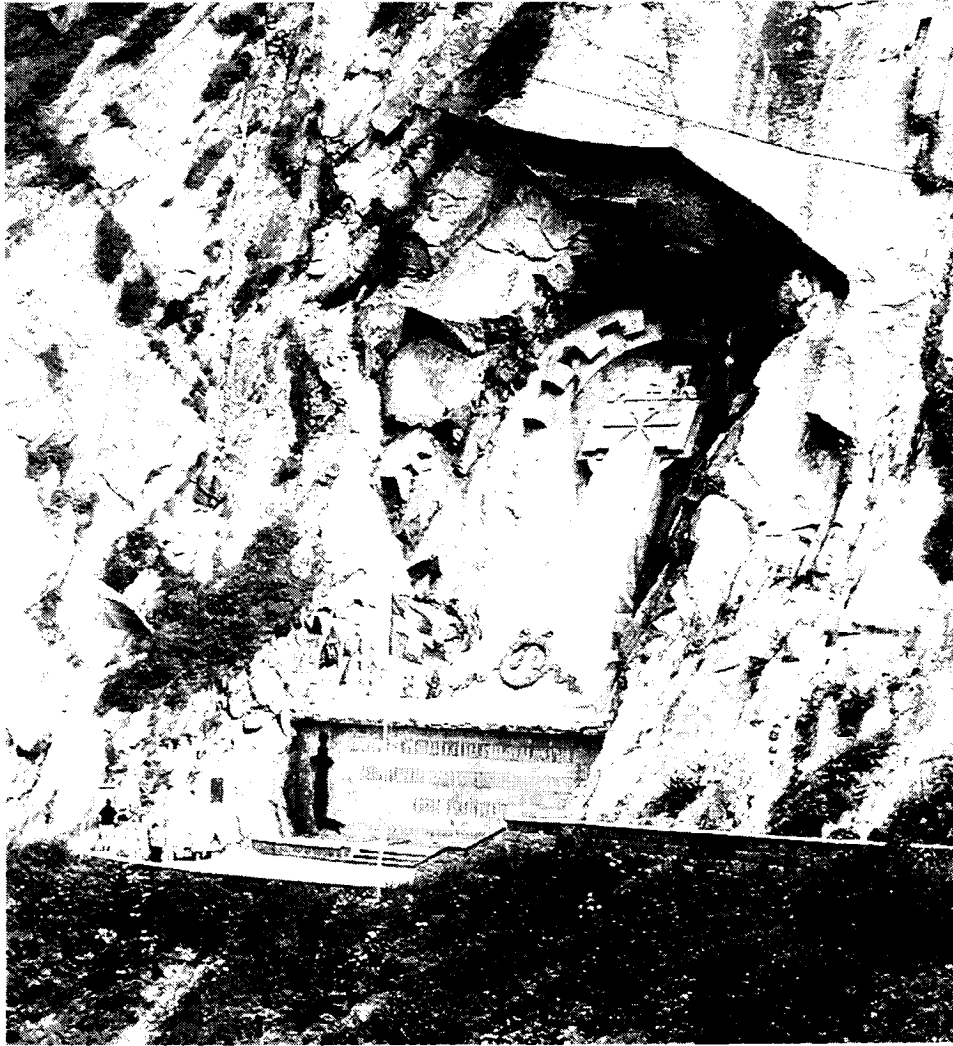
Фелдмаршал Суворов чете императорската заповед да поведе руските войски срещу Наполеон. Художник Петер Гелер

През 1798 година Русия влиза във втората антифренска коалиция, като се създава обединена руско-австрийска армия с команващ, вече с австрийско звание, австрийски фелдмаршал Александър Суворов. Армията е превзела и освободила от французите редица градове и области, а Френско-италианската армия е разбита.

В Швейцарската кампания Суворов е удостоен с най-високото звание – Генералисимус.

Картината на В. Суриков „Преходът на Суворов през Алпите през 1799 година”

Паметник на Суворов в швейцарските Алпи

Огромно значение са имали неговите лични човешки качества, и демократичен стил на поведение и общуване. Във века на феодалните регламенти, мундири и регалии, олицетворяващи съсловните и чиновнически привилегии, бялата куртка на Суворов, с която се е появявал в най-опасните места и сражения, неизменно е въодушевявала войската.

За връщането му в Русия е предвидено тържествено посрещане в Петербург, но Суворов е тежко болен и то е отменено.

На 18 май 1800 година Суворов умира. Погребан е в Благовещенската църква на Александро-Невската лавра. На надгробната му плоча е изсечен надписът: „Тук лежи Суворов“.

НАЦИОНАЛНО ДВИЖЕНИЕ РУСОФИЛИ

<http://penzacitylibblog.ru/index.php/dlya-vzroslykh/item/420-general-vpered-na-sluzhbe-russkoj-armii-a-v-suvorov>

(http://dfactor.ovo.bg/publ/fizmail_dunavskata_krepost_na_ukrajna/1-1-0-26)

https://bg.wikipedia.org/wiki/%D0%90%D0%BB%D0%B5%D0%BA%D1%81%D0%B0%D0%BD%D0%B4%D1%8A%D1%80_%D0%A1%D1%83%D0%B2%D0%BE%D1%80%D0%BE%D0%B2#/media/File:Suvorov_Grave_Down.JPG

https://bg.wikipedia.org/wiki/%D0%93%D0%B5%D0%BD%D0%B5%D1%80%D0%B0%D0%BB_%D0%90%D0%BB%D0%B5%D0%BA%D1%81%D0%B0%D0%BD%D0%B4%D1%8A%D1%80_%D0%92._%D0%A1%D1%83%D0%B2%D0%BE%D1%80%D0%BE%D0%B2_%28%D1%83%D0%BB%D0%B8%D1%86%D0%B0_%D0%B2_%D0%A1%D0%BE%D1%84%D0%B8%D1%8F%29

Генерал Александър В. Суворов (улица в София)

от Уикипедия, свободната енциклопедия

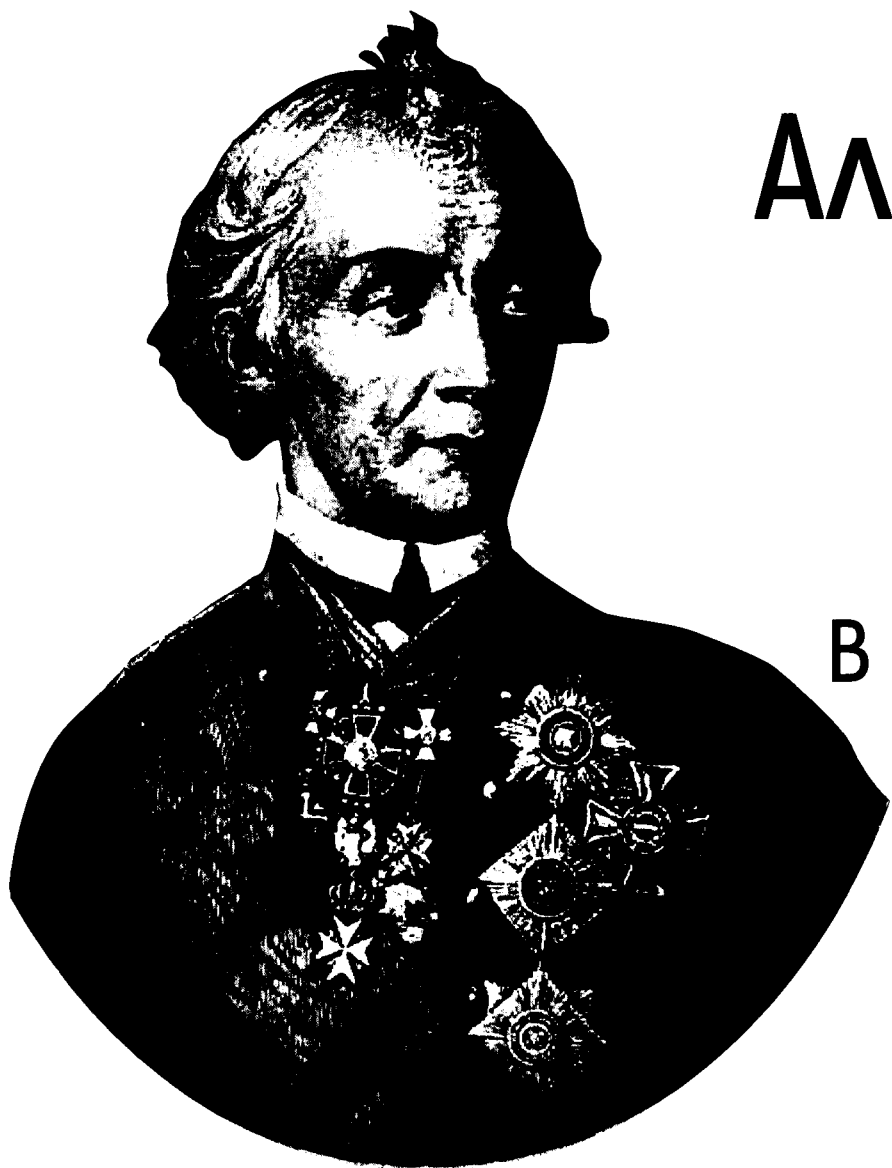
„Генерал Александър В. Суворов“ е улица в Южна София.

Носи името на руския пълководец Александър Суворов. Простира се между бул. „Цар Борис III“ на север до бул. „Никола Петков“/Околовръстен път на юг. Успоредна е на бул. „Братя Бъкстон“ и на Боянската река.

Обекти

На ул. „Генерал Александър В. Суворов“ или в нейния район се намират следните обекти:

- Боянска река;
- 67 ЦДГ;
- 2 СОУ „Академик Емилиян Станев“;
- Читалище „Витоша“;
- 5 СОУ „Иван Вазов“.

Александр Суворов

1729-1800 г.

РУСКИ ПЪЛКОВОДЕЦ
В РУСКО-ТУРСКАТА ВОЙНА (1773 Г.)
ПРЕВЗЕМА СИЛИСТРА
И КОЗУЛДЖА (ДН. СУВОРОВО)

Национално Сдружение Русофили
Международна славянска община Перун

ген. Александър Суворов
1729–1800 г.

В РУСКО-ТУРСКАТА ВОЙНА (1773 г.)
ПРЕВЗЕМА СИЛИСТРА
И КОЗУЛДЖА (ДН. СУВОРОВО)

Национално Сдружение Русофили
Международна славянска община Перун

Столична община

**ПОСТЪПИЛИ ПРЕДЛОЖЕНИЯ ЗА ПАМЕТНИЦИ И ПАМЕТНИ ПЛОЧИ
СТАНОВИЩА ОТ ЗАСЕДАНИЕ НА ЕКСПЕРТНО-ХУДОЖЕСТВЕНИЯ СЪВЕТ,
НАЗНАЧЕН СЪС ЗАПОВЕД № СО15-РД-09-01-305/04.09.2015 Г. НА КМЕТА
НА СТОЛИЧНА ОБЩИНА**

заседание на Експертно-художествения съвет - 16. 06. 2016 г.

1. Писмо с вх.№ СОА16-НЦ62-262-(4)/22.04.2016г. – Предложение за поставяне на паметна плоча с барелеф на ген. Александър Суворов

Становище: ЕХС подкрепя поставянето на паметна плоча с барелеф на ген. Александър Суворов.

Вносителите на предложението да представят за одобрение в ОЕСУТ проектна документация, съгласно изискванията на **НАРЕДБА** за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община чл. 67 и Приложение 6 към тази наредба.

При изготвяне на проекта да бъдат използвани шрифтове, които са създадени на базата на българската графична форма на Кирилската азбука. ЕХС намира за неуместно претоварването на паметните знаци с историческа информация и информация за инициаторите за поставянето им, в конкретния случай и по принцип.

Основните исторически факти, приносите на А. Суворов за военното дело и ролята му в Руско-турските войни и Италианската кампания да бъдат описани в отделна информационна табела.

ЕХС одобрява следния текст на паметната плоча:

ГЕНЕРАЛИСИМУС АЛЕКСАНДЪР СУВОРОВ

БЕЛЕЖИТ РУСКИ ПЪЛКОВОДЕЦ

1729 - 1800

Не предлага провеждане на конкурс.

2. Писмо с вх.№ СОА16-РИ95-31/31.05.2016г. – Предложение за поставяне на паметна плоча на мястото където се е намирала Арменската апостолическа църква „Св. Богородица”

Становище: ЕХС подкрепя поставянето на паметна плоча на мястото където се е намирала Арменската апостолическа църква „Св. Богородица”. Приема текста и вида на плочата.

3. Предложение от Инициативен граждански комитет за поставяне на възпоменателен знак - паметна плоча на Тодор Ф. Чипев

Становище: ЕХС подкрепя поставянето на паметна плоча на издателя Тодор Чипев като одобрява следния текст на паметнатата плоча:

В тази сграда, построена през 1918 година, се е помещавал домът и печатницата на един от големите български издатели ТОДОР ЧИПЕВ /1867-1944/.

4. Откриване на процедура за паметник – „Монументален ансамбъл „Св.Цар Борис I – Покръстител и неговата епоха”

Становище: ЕХС се запозна с направените от НАГ и ИД ГЛАВЕН АРХИТЕКТ 5 предложения за ситуиране на паметник – „Монументален ансамбъл „Св.Цар Борис I – Покръстител и неговата епоха”. След провеждане на задълбочено обсъждане ЕХС не даде предимство на нито едно от направените предложения. Отлага приемането на становище до провеждане на среща с инициативния комитет.

Обобщил становищата:

Ивана Пасева, главен експерт -----
В Дирекция „Култура”

Председател на Експертно-художествения съвет:

проф. Светослав Кокалов.....

Членове:

Аделина Филева.....

арх. Росица Пангарова.....

арх. Георги Гужгулов.....

Лъчезар Бояджиев.....

Проф. Александър Кьосев.....

Проф. Маргарита Ваклинова.....

Боряна Димитрова.....

Димитър Стоянович.....